

LORETA PORUMBESCU

cl. a IX-a, Gimnaziul „Mihai Eminescu”, Cantemir

Dialog cu ecoul vieții

Noi, oamenii, suntem niște sociabili ce se tem de ei înșiși. Până și cel mai închis suflet are nevoie de comunicare. Inventăm tot felul de lucruri ce ne mențin vigoarea ființei, la fel cum un grăunte de glucoză reduce ideea că ți-e foame.

Fără prieteni, gânduri, idei, condeie, probabil ne vom deshidrata, ne vom pierde în timp, în spațiu... dacă încă nu suntem sfâșiați de clepsidra imensă ce-și scurge secolele în infinit. Riscăm să ne transformăm într-un Robinson Crusoe izolat, alienat de singurătate, pentru că trăim în noi înșine. Treptat, ne pierdem încrederea în oameni, ne pierdem trecutul, străbunii și devalorizăm esența artei de a fi OM!

Tineri prieteni,
Józef Mrozcak

Până și atunci când nu e nimeni în preajmă, ne lăsăm legănați de o rază de soare și ne consolăm cu iluzia unui ecou.

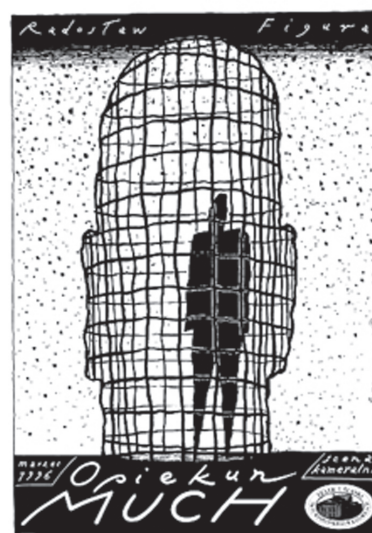
Iluzii... toate sunt false!

E absurd! Noi suntem cei care comitem o mie de greșeli, și tot noi le criticăm și găsim o mie de argumente contra minciunii. Și totuși nu ne corectăm cu desăvârșire. Ne rămâne în măduva oaselor acel grăunte răutăcios ce încolțește peste câteva clipe. E greu să treci cu brio peste toate obstacolele prin labirintul vieții.

Suntem diferiți. Fiecare om are individualitatea sa, dar tot așa, fiecare dintre noi aderă la o anumită categorie. Cel mai dificil e să hotărâști din ce categorie face parte un om fățarnic. Nu poți ști dacă e bun sau rău, invidios sau vesel, perfid sau sincer. Doar privirea uneori îi e tulburată de un orgoliu fals, e lipsit de curaj și e neliniștit. E o dovadă a faptului că are unele remușcări, dar imediat e anesteziat, chiar presat de instinctul animalic, voind să-și salveze pielea. Astfel de oameni nu sunt tocmai fericiți...

Cu toate acestea, viața fiecăruia dintre noi e un lucru sfânt. Ne-am născut pentru un pretext nobil.

Care sunt cele câteva lucruri indispensabile unei banale fericiri? O floare, un mugur de speranță, o carte, un umăr cald ce-ți sprijină lacrima, o dragoste luminată de un felinar și o chitară ce-și tremură strunele în liniștea nocturnă...

Custodele zborului, Roman Kalarus

Cultura ne creează posibilități înalte. Arta ne hrănește sufletul. Înțelepciunea ne adapă ființa. Comunicarea izvorăște din cuprinsul unei cărți. Viața începe cu puterea cuvântului sau cu tăcerea enigmatică ce exprimă și ea cuvinte, zăvorâte în cătușele sufletului...

O carte nu te lasă niciodată indiferent, plictisit și, cel mai important, cu ea nu ești singur, pentru că imaginația ta se revarsă în ideile cărții. Te regăsești de fiecare dată printre rândurile ei, pentru că e scrisă de la suflet către suflet. O carte ascunde întregul univers și lumea de dincolo de el. Poți dialoga cu ecoul ei oricând și oriunde...